

DEBATINDLÆG:

ALLE PLEJEHJEMSPLADSER SKAL VÆRE DEN BEDSTE

Der er stor forskel på, hvornår tiden er inde til at overveje, hvordan vi gerne vil bo, når alderen for alvor trykker, og kræfterne slipper op. Gode sociale relationer og tryghed er ikke en selvfølge, men det er til gengæld afgørende for, hvordan vi klarer alderdommen. Med udsigt til, at vi i 2050 har tredoblet antallet af ældre, så er det på høje tid, at vi gentænker boliger og miljøer til ældre.

Det har givet anledning til overvejelser om en to-benet strategi. Flere seniorboliger skal gøre det trygt at klare sig selv i længere tid – sammen med andre. Og så er der brug for to forskellige slags plejehjem – et plejehjem for borgere med demens – og et plejehjem for fysisk svækkede borgere.

Behov for mange flere seniorboliger / seniorbofællesskaber

Tryghed er helt afgørende for, hvor længe vi kan klare os i egen bolig – eventuelt med støtte fra hjemmeplejen. Når en ægtefælle dør – eller når omgangskredsen snævrer sig ind, så risikerer vi ikke kun en ensom alderdom. Mange oplever også udtalt utryghed. Vi ved, at utrygheden kan elimineres, når vi har gode sociale kontakter i hverdagen. Samtidig er de sociale fællesskaber med til at give livet det vigtige indhold.

I dag skal ældre visiteres til ældreboliger, men måske giver det mening, at lade det være op til den ældre selv at vurdere, hvornår tiden er inde til at flytte i en ældrebolig? At flytte sammen i tide gør det jo netop muligt at skabe de sociale relationer, som kan være betydningsfulde, hvis man selv har brug for støtte – ligesom den lidt mere ressourcestærke ældre kan være en god støtte for andre.

I seniorbofællesskaber kan fællesarealerne skabe rammen for, at vi kan etablere venskaber til både glæde og nytte på egne betingelser – måske med mulighed for, at et lille team af hjælpere kan holde til på stedet og bidrage til fællesskabet.

De bedste plejehjemspladser

Ingen drømmer om at komme på plejehjem, men når behovet opstår, så skal alle plejehjemspladser være den bedste.

I årevis har vi fået tudet ørerne fulde med løfter om frit valg af plejehjem, men løfterne holder ikke.

Det er blevet sværere at blive visiteret til en plejehjemsplads, og når det endeligt sker, så haster det. Man bliver kort og godt ikke visiteret, før behovet er udtalt. Plejehjemsgarantien forudsætter, at man tager den plads der er ledig. Og så må man håbe på, at det var den bedste. Hvis man omvendt prioriterer at vente på, at der bliver en plads ledig der, hvor man gerne vil bo, så risikerer man at vente meget længe. Men fysisk eller mental svækkelse kan ikke sættes på stand by, mens man venter.

Alle plejehjemspladser skal derfor være den bedste – og ikke mindst den helt rigtige bolig i den sidste del af livet. Derfor tror jeg også, at vi i højere grad skal overveje, hvilken type plejehjemsbolig den ældre har brug for. For den fysisk svækkede borger kan ny teknologi eksempelvis give god mening. Privatliv og / eller gode rammer for sociale relationer kan også have betydning for livskvaliteten.

For den kognitivt svækkede borger vil det typisk være brug for trygge rammer, hvor man kan opleve og bevæge sig frit uden at man skal frygte at bringe sig i en svær og måske farlig situation.

Behovene er forskellige, om man er fysisk eller kognitivt svækket. Og det er helt ærligt også vanskeligt for svækkede ældre at have en meningsfuld hverdag sammen, når udfordringerne er så forskelligartede.

Derfor mener jeg også, at man skal genopfinde demensplejehjemmet – i en form, hvor mennesker med en demenssygdom undgår at føle sig stigmatiserede – og hvor rammerne er målrettet behov for aktivitet og tryghed.

Det vil i praksis betyde, at borgere med kognitiv svækkelse får tilbudt en plejebolig på en type plejehjem, og borgere med fysisk svækkelse får tilbudt en plejebolig på en anden type plejehjem, fordi behovene er forskellige. Og med erkendelsen af de forskellige behov, bliver det også lettere at målrette såvel bygninger, indretning, personalesammensætning, kompetencer m.v. så de matcher den ældres behov.

I fremtiden skal der være plejehjemspladser nok. Den enkelte borgers egen vurdering af behovet for øget tryghed skal vægte mere – end de kommunale standarder i dag giver mulighed for.

Kirsten Normann Andersen
Ældreordfører SF